

[Søren Olesen.]

Der er imidlertid et spørgsmål, jeg gerne vil rette til den højtærede minister, idet jeg er kommet lidt i tvivl om, hvorledes lovforslaget skal forstås på dette punkt; det har vel været affattet på samme måde de andre år.

I § 2, stk. 1, er nævnt de kronisk syge og dem, som har ophold på forskellige anstalter under særforborg; men i stk. 2, hvor der er tale om lommepengene, er der kun nævnt dem, der er anbragt på alderdomshjem og plejehjem for kronisk syge. Er de andre, de, som er under særforborg på sindssygeanstalter og andre steder, ikke berettiget til lommepege? En hel del af disse mennesker er heldigvis således stillet helbredsmæssigt, at de kan have brug for lommepege og have fornøjelse og glæde af dem.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker samtlige de ærede ordførere, som har givet tilslutning til forslaget.

Til det ærede medlem fru Ragnhild Andersen, der omtalte, at vi i marts måned 1956 havde givet et ekstra brændselstillæg, et brændselstillæg, som var begrundet i, at vi havde en streng vinter, vil jeg gerne sige, at det ærede medlem antagelig har bemærket, at den 1. april 1956 steg renten pr. måned som følge af pristallets stigning med 13 kr. for ægtepar og 9 kr. for enlige i hovedstaden og i købstæderne, og på landet med 10 kr. for ægtepar og 7 kr. for enlige. Det er beløb, som jo også må tælles med, når man gør regnskabet op for tiden siden det ekstra brændselstillæg i marts 1956. Det ærede medlem nævnte kun, at rentemodtagerne den 1. oktober har fået et tillæg; derfor har jeg ønsket at gøre opmærksom på, at pristalsreguleringen også gav dem et tillæg 1. april 1956.

Det ærede medlem hr. Søren Olesen retter det spørgsmål til mig, om bestemmelsen om lommepege også gælder dem, der er under sindssygeforsorg eller anden særforborg. Dertil må jeg sige, at de er inde under særlige bestemmelser, andre love.

Ragnhild Andersen: Den højtærede minister påpegede, at jeg ikke nævnte forhøjelsen pr. 1. april. Det gjorde jeg heller ikke, men jeg er enig med den højtærede minister i, at der i kraft af pristalsreguleringen

blev foretaget en sådan forhøjelse den 1. april. Jeg vil dog gerne dertil føje, at vi stod sidste år over for den kendsgerning, at rentemodtagerne ved oktoberreguleringen 1955 kun havde fået én portion regulerings-tillæg, medens arbejdere og tjenestemænd fik to. Da vi nåede frem til april, fik rentemodtagerne to portioner. . . . (*Socialministeren* [Strøm]: Tre portioner!). Det er rigtigt. De fik tre portioner, medens de andre fik to; men de kom et halvt år bagefter, det må man huske på. Det er også forklaringen på, at de fik ekstra vanskeligheder, og de ekstra vanskeligheder står de i igen i dag. Sidste vinter gjorde man det, at man gav dem 40 kr. som en særlig brændselshjælp. I dag står vi igen i den situation, at rentemodtagerne har fået én portion i oktober, medens tjenestemænd og arbejdere har fået to. Måske får rentemodtagerne den 1. april 1957 to portioner, medens de andre får én portion; det vil afhænge af pristalsudviklingen; men det forhindrer ikke, at der kommer en periode, hvor rentemodtagerne må vente på dyrtidsdækningen, og man må vel sige, at det er den kategori af medborgere, som har vanskeligst ved at vente, fordi de selvfølgelig må betale de forhøjede priser på brændsel og andre fornødheder lige så vel som andre.

Derfor vil jeg håbe, at den højtærede socialministers udtalelse ikke er udtryk for, at han ikke er parat til sammen med partierne at undersøge mulighederne for at forhøje den engangsydelse, der her er tale om. Jeg synes, der er den største begrundelse derfor såvel deri, at man i fjor måtte give mere til rentemodtagerne, som i det forhold, at pristalsreguleringen stiller dem ringere, og dertil kommer så yderligere, at brændselspriserne er steget betydeligt. Jeg ville også være glad for, om de øvrige partier ville tilkendegive deres beredvillighed til at forhøje det beløb, der her, som man så festligt siger, skal ydes for sidste gang til rentemodtagerne, og som jo skulle være dem en hjælpende hånd, så de kunne komme igennem det sidste år, inden folkepensionen træder i kraft.

Socialministeren (Strøm): Det er jo sådan, at når vi i lovgivningen har bestemmelser om, hvordan pristalsreguleringen skal foregå, skal der helst noget ekstraordi-